የአርባኛው ጥቅስ ድብቅ ታሪክ - ቁጥር ሠላሳ ሦስት

ሕዝቅኤል ቁጥር አሥራ አራት

Jeff Pippenger
2026-10-27

በዘፍጥረት ምዕራፍ አራትና አምስት የቃየን የዘር ሐረግ ከሴት የዘር ሐረግ ጋር ተነጻጽሮ ቀርቧል።

መልካሙ ላሜሕ እና ክፉው ላሜሕ

ሁለቱ የዘር ሐረጎች በጠፉትና በዳኑት መካከል ያለውን ተቃርኖ ይወክላሉ፤ ከሁለቱ ሐረጎች ዘሮች መካከል አንዳንዶቹም የእነዚህን ተቃራኒ ሐረጎች ትይዩ ‘የዘር ምልክቶች’ ይወክላሉ። ቃየን ስለ ኃጢአት ንስሐ የሌላቸውንና ስለ ራሳቸው ሁኔታ ብቻ የሚያዝኑትን የሰዎች ክፍል ይወክላል።

> እርሱም አለ፦ ምን አደረግህ? የወንድምህ ደም ድምፅ ከምድር ወደ እኔ ይጮኻል። አሁንም የወንድምህን ደም ከእጅህ ለመቀበል አፏን ከከፈተችው ምድር የተረገምህ ነህ፤ ምድርን ባረስህ ጊዜ ከእንግዲህ ወዲህ ኃይሏን አትሰጥህም፤ በምድርም ላይ የምትቅበዘበዝና የምትንከራተት ትሆናለህ። ቃየንም እግዚአብሔርን አለው፦ ቅጣቴ ልሸከመው ከምችለው በላይ ነው። እነሆ፥ ዛሬ ከምድር ፊት አባረርኸኛል፤ ከፊትህም እሰወራለሁ፤ በምድርም ላይ የምቅበዘበዝና የምንከራተት እሆናለሁ፤ የሚያገኘኝም ሁሉ ይገድለኛል። እግዚአብሔርም አለው፦ ስለዚህ ቃየንን የሚገድል ማንም ቢሆን ሰባት እጥፍ በቀል ይደረግበታል። የሚያገኘውም ማንም እንዳይገድለው እግዚአብሔር በቃየን ላይ ምልክት አደረገ። ቃየንም ከእግዚአብሔር ፊት ወጥቶ ከዔድን በስተምሥራቅ በኖድ ምድር ተቀመጠ። ዘፍጥረት 4:10–16።

ቃየን፣ መልካምን ለማድረግ መጣርን እምቢ በማለታቸው በራሳቸው ላይ ባመጡት አሳዛኝ ሁኔታ ላይ ብቻ የሚያተኩሩ፣ ንስሐ የማይገቡ ሰዎች ወገንን ይወክላል።

> ቃየንንና መሥዋዕቱን ግን አልተቀበለም። ቃየንም እጅግ ተቆጣ፥ ፊቱም ጠቆረ። እግዚአብሔርም ቃየንን እንዲህ አለው፦ ለምን ተቆጣህ? ፊትህስ ለምን ጠቆረ? መልካም ብታደርግ ተቀባይነት አታገኝምን? መልካም ባታደርግ ግን ኃጢአት በደጅ ያደባል። ፍላጎቱም ወደ አንተ ይሆናል፥ አንተም ትገዛዋለህ። ዘፍጥረት 4፥5–7።

ስድስት ሞቶች—ሦስት አልፋዎች እና ሦስት ኦሜጋዎች

ባለፉት ጽሑፎች ሄኖክን እንደ መጀመሪያው መልአክ ምሳሌ፣ ላሜሕን እንደ ሁለተኛው መልአክ ምሳሌ፣ ማቱሳላን እንደ እኩለ ሌሊቱ ጩኸት፣ ኖኅንም እንደ ሦስተኛው መልአክ ለይተን አሳይተናል። ከሴት ዘር የሆነው ላሜሕ በሰባት መቶ ሰባ ሰባት ዓመቱ፣ ማቱሳላ በሞተበት ጊዜ ከመጣው የጥፋት ውኃ አምስት ዓመት በፊት ሞተ። የላሜሕን ሞት ከአምስት ዓመት በኋላ የማቱሳላ ሞት ተከተለው፤ ስለዚህም ሞታቸው የሕዝቅኤል ሚስት ሞት ምሳሌ ነው፤ ይህንንም ሞት ከአንድ ነጥብ አምስት ዓመት በኋላ (1.5) የበጉ ሚስት የሆነችው የኢየሩሳሌም ሞት ተከተለው።

> እኔም ዮሐንስ ቅድስቲቱን ከተማ፣ አዲሲቱን ኢየሩሳሌምን፣ ለባሏ እንደ ተሸለመች ሙሽራ ተዘጋጅታ ከእግዚአብሔር ዘንድ ከሰማይ ስትወርድ አየሁ። የዮሐንስ ራእይ 21፥2።

ከኢየሩሳሌምና ከማቱሳላ የኦሜጋ ሞቶች ጋር የሚገናኙት የሕዝቅኤል ሚስትና የላሜሕ የአልፋ ሞቶች፣ የዮሐንስ ፓላዮሎጎስን ሞትና ከዚያም ከአምስት ዓመት በኋላ በቁስጥንጥንያ ቅጥሮች ላይ የደረሰውን

የአሥራ አንደኛው ቆስጠንጢኖስ ሞት በምሳሌ ያመለክቱ ነበር። የላሜሕ መስመር በመጨረሻቸው የሰባት ቀን የእንስሳት ፍልሰት ጊዜ ያላቸውን አምስት ዓመታት ያመለክታል። የምሥራቃዊቷ ሮም መስመር አምስት ዓመታትን፣ እንዲሁም በእነዚህ አጠቃላይ አምስት ዓመታት ውስጥ ያለውን የአራት ዓመት ጊዜ ይወክላል። የሕዝቅኤል መስመር የሁለት ዓመት ጊዜንም ሆነ የአንድ ነጥብ አምስት ዓመት (1.5) ጊዜን ይወክላል። ባቢሎን ኢየሩሳሌምን ማጥፋቷን የሚያሳየው የሕዝቅኤል መስመር፣ ከ66 እስከ 70 ድረስ በሮም ከተፈጸመው ሁለተኛው የኢየሩሳሌም ጥፋት ጋር ይጣጣማል። የኢየሩሳሌምን ጥፋት የሚያሳየው የሮም መስመር የአራት ዓመት ጊዜንም ሆነ የሦስት ዓመት ተኩል ጊዜን ያስገኛል። ከእነዚያ አራት ምሳሌያዊ መስመሮች እያንዳንዱ በትንቢታዊ ምስክርነቱ ውስጥ አንድ ሳይሆን ሁለት ምሳሌያዊ የጊዜ ክፍሎችን አስገኝቷል።

ላሜሕ፣ ዮሐንስ ፓላዮሎጎስ እና የሕዝቅኤል ሚስት በኦሜጋ ሞት የሚጠናቀቅ የጊዜ ወቅት የአልፋ መንገድ ጠቋሚ ምልክትን ይወክላሉ። ከሦስቱ መስመሮች ሁለቱ በየራሳቸው አቻዎች ሞት የሚጠናቀቅ ከበባን ይወክላሉ። ሌላው ደግሞ እንስሳቱ ወደ መርከቡ በመግባታቸው ይጠናቀቃል። የኦሜጋ አቻው የኖኅን የጥፋት ውኃ ከኢየሩሳሌም ጥፋትና ከቁስጥንጥንያ ቅጥሮች መደምሰስ ጋር ያጣጥማል። ሦስቱም የኦሜጋ ምልክቶች በቅርቡ በሚመጣው የእሑድ ሕግ ጊዜ የሚከሰተውን የምሕረት ጊዜ መዘጋት ይወክላሉ።

እርግጥ ነው፣ በኖኅ መርከብ ምስክርነት ውስጥ ከበባ አልነበረም፤ ሆኖም ወደ መርከቡ ለመግባት የሚያስችል መወጣጫ መኖር ነበረበት። የመጨረሻው መወጣጫ የከበባ መወጣጫ ምሳሌ እንደሆነ ከተቆጠረ፣ እንግዲህ ሦስቱም የሞት ምስክሮች ከበባን ያመለክታሉ። ከ66 እስከ70 ያለውን የኢየሩሳሌም ጥፋት በሚያሳየው የሮም መስመር ውስጥ፣ በ66 በሴስቲየስ የተደረገ ከበባ፣ በ70 ደግሞ በቲቶስ የተደረገ ሁለተኛ ከበባ ነበር።

አራት ዓመታት

በ1453 በቁስጥንጥንያ ከበባ የሚደመደሙት አራት ዓመታት፣ በራእይ ምዕራፍ ዘጠኝ ውስጥ እስልምናን በሚመለከተው የ“አምስት ወራት” ትንቢት ውስጥ ሁለተኛውን የአራት ዓመታት ጊዜ ይወክላሉ። በ“አምስት ወራት” ትንቢት ውስጥ የመጀመሪያው የአራት ዓመታት ጊዜ፣ በኒቆሜዲያ ከበባ ወቅት ከ1333 እስከ 1337 የነበረው ነው። ያ ከበባ ደግሞ ከጁላይ 27፣ 1299 ጀምሮ የሚቆጠረውን የሠላሳ ስምንት ዓመታት ጊዜ ፍጻሜ ይወክል ነበር። ኢየሩሳሌም ሁለት ጊዜ መጥፋቷ፣ ቁስጥንጥንያ አንድ ጊዜ መጥፋቷ፣ የጥፋት ውኃና የኒቆሜዲያ ከበባ፣ ከክርስቶስ ልደት በፊት ከ200 እስከ 198 የተካሄደውን የፓኒየም ዘመቻ የሚመሰክሩ አምስት ምስክሮች ናቸው፤ ዘመቻውም ስድስተኛ ምስክር ይሆናል፣ ሌሎችም በርካታ ምስክሮች አሉ።

ሁለቱም የኢየሩሳሌም ጥፋቶች “መስመር በመስመር ላይ” በቀላሉ ይጣጣማሉ። የጥፋት ውኃና የምሥራቅ ሮም መስመር፣ በጋራ ባሏቸው የአልፋና የዖሜጋ ሞቶች አማካይነት ይጣጣማሉ። የፓኒየም ዘመቻ በተለይ ከክርስቶስ ልደት በፊት በ587 ዓመት ከሚገኘው የሕዝቅኤል መስመር ጋር ይጣጣማል፤ ምክንያቱም ሁለቱም የከበባ ጊዜያት ሁለት ዓመታትን ይወክላሉ። ፓኒየም በዳንኤል ምዕራፍ አሥራ አንድ ቁጥር አሥራ አምስት ተወክሏል፤ ይህ ቁጥርም፣ ከክርስቶስ ልደት በፊት በ586 ዓመትና ከክርስቶስ ልደት በኋላ በ70 ዓመት የደረሱት የኢየሩሳሌም ጥፋቶች እንደቀደሙት ሁሉ፣ በቅርቡ የሚመጣውን የእሑድ ሕግ ከሚወክለው ከቁጥር አሥራ ስድስት ይቀድማል። የፓኒየም ውጊያና የሲዶና ከበባ የሁለት ዓመት ቆይታ፣ ከእነዚህ መስመሮች እያንዳንዱን ወደ ዳንኤል ምዕራፍ አሥራ አንድ ቁጥር አርባ ስውር ታሪክ ያስገባል።

ምልክት

ኢየሩሳሌም በጠፋችባቸው በሁለቱም ጊዜያት በተደረጉት ከበባዎች ውስጥ ያለው የመጀመሪያው ትንቢታዊ የመንገድ ምልክት አንድን ምልክት ይወክላል፤ በ66 ዓመት የነበረው ሴስቲየስና የሕዝቅኤል ሚስት ሞት

ሁለቱም የአልፋ ምልክቶች ነበሩ። ላሜሕም የመጀመሪያው የመንገድ ምልክት ነው፤ ስለዚህም፣ በሁለት ምስክሮች ምስክርነት መሠረት፣ ላሜሕም ምልክት ነው። የ777 ዓመት ዕድሜው የድል አድራጊዋን ቤተ ክርስቲያን ምልክት ይወክላል፤ ይህችም ከሦስት አካላት የተዋቀረች ናት፡- ከነቢይ፣ ከካህንና ከንጉሥ።

> ደግሞም እኔ የምቀድሳቸው እግዚአብሔር መሆኔን ያውቁ ዘንድ፣ በእኔና በእነርሱ መካከል ምልክት እንዲሆኑ ሰንበቶቼን ሰጠኋቸው። ሕዝቅኤል 20:12።

300 ዓመታት

በሴት የዘር ሐረግ ከአዳም ጀምሮ ሰባተኛ የነበረው ሄኖክ፣ ለ300 ዓመታት ከእግዚአብሔር ጋር ተመላለሰ፤ ወደ ሰማይም ተወሰደ። ‘300’ የአቅኚዎቹን ሦስት መቶ የ1843 ሰንጠረዦች፣ ከእነዚህ ጋር የሚዛመዱትን ሦስት መቶ ሚለራውያን ሰባኪዎች እንዲሁም ሦስት መቶ ሰዎችን ያቀፈውን የጌዴዎን ሠራዊት የሚያመለክት ምልክት ነው። ሄኖክ፣ ሚለራውያኑ ሰባኪዎችና የጌዴዎን ሦስት መቶዎች መቶ አርባ አራት ሺሆቹን ይወክላሉ። ሶምሶን 300 ቀበሮዎችን ወስዶ ሁለት ሁለት አድርጎ እርስ በርሳቸው አሰራቸው፤ በዚህም 150ን እና በአንድነት ታስሮ በድምሩ ሦስት መቶ የሚሆን ምልክትን አመለከተ።

> ሳምሶንም ሄዶ ሦስት መቶ ቀበሮዎችን ያዘ፤ ችቦዎችንም ወሰደ፤ ጅራትንም ከጅራት ጋር አያያዘ፤ በሁለቱም ጅራቶች መካከል ችቦ አኖረ። ችቦዎቹንም አንድዶ በፍልስጥኤማውያን ያልታጨደ እህል መካከል ሰደዳቸው፤ ነዶዎቹንና ያልታጨደውን እህል፣ ከወይን ቦታዎቹና ከወይራ ዛፎቹ ጋር አቃጠለ። መሳፍንት 15፥4፣ 5።

በራእይ ምዕራፍ ዘጠኝ ውስጥ ያሉት ስለ እስልምና የሚናገሩት ሁለቱ የአምስት ወራት ትንቢቶች፣ “እሳት” እና “ጅራቶች” የእስልምና መለያ ባሕርያት መሆናቸውን ይገልጻሉ።

> በራእዩም ፈረሶቹንና በላያቸው የተቀመጡትን እንዲህ አየሁ፤ እንደ እሳትና እንደ ያክንት እንደ ዲንም ያሉ ጥሩሮች ነበሯቸው፤ የፈረሶቹም ራሶች እንደ አንበሶች ራሶች ነበሩ፤ ከአፋቸውም እሳትና ጢስ ዲንም ይወጣ ነበር። በእነዚህ በሦስቱ፣ ከአፋቸው በወጡት በእሳቱና በጢሱ በዲኑም፣ የሰዎች ሦስተኛው ክፍል ተገደለ። ኃይላቸው በአፋቸውና በጅራቶቻቸው ነውና፤ ጅራቶቻቸው እባቦችን ይመስሉ ነበርና፣ ራሶችም ነበሯቸው፣ በእነርሱም ይጎዳሉ። ራእይ 9፥17–19።

የእስልምና ኃይል በአፎቻቸውም በጅራቶቻቸውም ነው።

> ጊንጦችን የሚመስሉ ጅራቶችም ነበሯቸው፤ በጅራቶቻቸውም መውጊያዎች ነበሩ፤ ሰዎችንም ለአምስት ወር የመጉዳት ሥልጣን ነበራቸው። በላያቸውም ንጉሥ ነበራቸው፤ እርሱም የጥልቁ መልአክ ነው፤ ስሙም በዕብራይስጥ አባዶን፣ በግሪክ ግን አጶልዮን ይባላል። የዮሐንስ ራእይ 9:10, 11።

የእስልምና የማሠቃየትና የመግደል ኃይል በአፎቻቸውም በጅራቶቻቸውም ውስጥ ነው፤ እነዚህም ከአፎቻቸውና ከጅራቶቻቸው ይወጣሉ።

> ስለዚህ እግዚአብሔር ከእስራኤል ራስንና ጅራትን፣ ቅርንጫፍንና መቃን በአንድ ቀን ይቆርጣል። ሽማግሌውና የተከበረው ሰው እርሱ ራስ ነው፤ ሐሰትንም የሚያስተምረው ነቢይ እርሱ ጅራት ነው። ምክንያቱም የዚህ ሕዝብ መሪዎች ሕዝቡን ያስታሉ፤ በእነርሱም የሚመሩት ይጠፋሉ። ኢሳይያስ 9:14–16።

እስልምናና እስራኤል ሁለቱም የአብርሃም ልጆች ስለሆኑ፣ በትንቢታዊ መልኩ እርስ በርሳቸው የተያያዙ ናቸው፤ በእያንዳንዱም መስመር “ራስ” የሆነው “ሽማግሌውና ክቡሩ” ሲሆን፣ “ጅራት” የሆነው ደግሞ “ሐሰትን የሚያስተምር ነቢይ” ነው። ለእስልምና፣ ሐሰትን ያስተማረው የጥንቱ ነቢይ መሐመድ ነው። ቁርዓን የእስልምናን አንበጦች የሚያነሳሱትን ሐሰቶች ይወክላል፤ ሽማግሌውና ክቡሩ ደግሞ የፖለቲካ አመራራቸው

ነው። እስልምና የሚመራው በመንግሥት አስተዳደር ጥበብ (አፍ) ነው፤ ይህንም የሚያነሳሱት የቁርዓን ሐሰቶች (ጅራት) ናቸው። የሶምሶን ሦስት ሞቶ ቀበሮዎች በእሳቱ፣ በጢሱና በዲኑ እንዲያሠቃዩና እንዲገድሉ በሁለት የአምስት ወራት ቡድኖች ተከፈሉ።

እሳት፣ ጢስና ድኝ

እሳት፣ ጢስና ድኝ የሦስቱን መላእክት ትንቢታዊ ባሕርያት ይዘዋል። የመጀመሪያውና የመጨረሻው የእሳት ዓይነቶች ናቸው። የ"ድኝ" ሥርወ ቃል መለኮታዊ ብልጭታን ይወክላል። እሳት የመልእክት ምልክት ነው፤ ጢሱ የመልእክቱ ውጤት ሲሆን፣ ድኙ ደግሞ መልእክቱ ሃይማኖታዊ መሆኑን ያመለክታል። ሦስቱም በራእይ ምዕራፍ አሥራ አራት የተገለጸውን የሦስቱን መላእክት እውነተኛ መልእክት በሐሰት የሚያስመስሉ ናቸው። የብረት ጥሩሩ እንደ እሳት፣ ያክንትና ድኝ ተመስሏል። ይህም የሊቀ ካህናቱን የደረት ኪስ በሐሰት ያስመስላል። የሊቀ ካህናቱ የደረት ኪስ ሞቶ አርባ አራት ሺሆቹን፣ በኡሪምና በቱሚም ከሚወከለው መለኮት ጋር የተጣመሩ አሥራ ሁለት ሰብአዊ ዕንቁዎች አድርጎ ይወክላል። የጥንቱ ያክንት ጥቁረት የተቀላቀለበት ጠቆር ያለ ሰማያዊ ወይም ጠቆር ያለ ሐምራዊ ቀለም ነበረው። በእስልምና የደረት ጥሩር ላይ ያለው ያክንት፣ ከእስልምና አፎች (መንግሥት) እና ጅራቶች (ቤተ ክርስቲያን) ከሚወጣው ጢስ ጋር ይዛመዳል።

ሄኖክ ለ300 ዓመታት ከእግዚአብሔር ጋር ከተመላለሰ በኋላ ወደ ሰማይ መወሰዱ፣ 300 የሚለውን ቁጥር በ1798 ከመጣው የመጀመሪያው መልአክ መልእክት ጋር ያያይዘዋል። ያ የመጀመሪያው መልአክ መልእክት፣ በራእይ ምዕራፍ ዘጠኝ የተጠቀሰው የአምስት ወራት ትንቢት በመፈጸሙ፣ በኦገስት 11 ቀን 1840 ታይል አገኘ። በዚህ ምዕራፍ ውስጥ ያሉት ሁለቱ የአምስት ወራት ጊዜያት መስመር በመስመር ተሳስረዋል። በቁጥር አምስትና በቁጥር አሥር የተጠቀሱት አምስት ወራት፣ እያንዳንዳቸው አንድ ሞቶ አምሳ ዓመታት የሚቆዩ ሁለት የተለያዩ ጊዜያት መሆናቸው የታወቀው በቅርቡ ብቻ ነው። ያ እውነት በታወቀ ጊዜ፣ ሶምሶን ቀበሮዎቹን እርስ በርስ አስሮ አንድ ሞቶ አምሳ ጥንዶች አደረጋቸው።

በሳምሶን ("ፀሐይ" ማለት ነው) ትንቢታዊ ታሪክ ውስጥ፣ ቁልፉ በነነዌ ጦርነት በተወከለበት ጊዜ ከጉድጓዱ የወጣው "ጮስ" ፀሐይን በጨለማ ጋረዳት። ሚለራውያን፣ ከእስልምና ጉድጓድ በወጣው ጭስ ፀሐይ መጋረዷ፣ በፀሐይ (በሳምሶን) የተወከለው የክርስቶስ ወንጌል መሸፈን እንደሆነ በትክክል ለይተው አውቀዋል። በሳምሶን ምስክርነትና በራእይ ከምዕራፍ ዘጠኝ እስከ አሥራ አንድ በተገለጸው እስልምና መካከል በርካታ ሌሎች ግንኙነቶች አሉ።

ሦስት የሚለው ቁጥር በሳምሶን ታሪክ ውስጥ፣ የሠርጉ እንግዶች እንቆቅልሹን እንዲፈቱ በተሰጣቸው ሦስት ቀናት ይታያል። ሳምሶን ከሦስት ሴቶች ጋር ግንኙነት ያደርጋል፦ ከተምና ከሆነችው ሚስቱ፣ ከጋለሞታዋና ከደሊላ። የእግዚአብሔር መንፈስ በሳምሶን ላይ ሦስት ጊዜ ይወርዳል፦ አንበሳውን በገጠመበት ጊዜ፣ በአስቀሎናና በሌሂ። ሳምሶን እውነቱን ከመናገሩ በፊት ለደሊላ ሦስት የሐሰት መልሶችን ይሰጣል። ሦስት የሚለው ቁጥር መለኮትን፣ ከዚያም ጋር የዘንዶውን፣ የአውሬውንና የሐሰተኛውን ነቢይ አስመሳይ መለኮት፣ እንዲሁም ድል አድራጊዋ ቤተ ክርስቲያን ያላትን ሦስትዮሽ አወቃቀር ይወክላል።

ሠላሳ የካህን ቁጥር ነው፤ ወደ ሳምሶን የሰርግ ግብዣ ያመጧቸው ባልንጀሮችም ሠላሳ ነበሩ። ከዚያም ሳምሶን እንግዶቹ እንቆቅልሹን መፍታት ከቻሉ ሠላሳ አንሶላዎችንና ሠላሳ ልብሶችን ለመስጠት ተወራረደ። የእንቆቅልሹ ምሥጢር በክህደት ሲገለጥ፣ ሳምሶን ውርርዱን ለመክፈል ሠላሳ የአስቀሎና ሰዎችን ገደለ። ሠላሳ የሚለው ቁጥር የ300 ትንቢታዊ አሥራት ነው፤ ሄኖክ ለሦስት መቶ ዓመታት ከእግዚአብሔር ጋር ከመመላለሱ ጋር በሚጣጣም መልኩም፣ ሳምሶን ይዟቸው መቶ ሃምሳ ጥንዶች አድርጎ ያስተሳሰራቸው ሦስት መቶ ቀበሮዎች፣ በራእይ ምዕራፍ ዘጠኝ ከሚገኙትና መስመርን በመስመር ላይ በማኖር ዘዴ እርስ በርሳቸው ከተሳሰሩት ሁለት የአምስት ወራት ትንቢቶች ጋር ይያያዛሉ። ሦስት መቶ የሦስት ሺህ ትንቢታዊ አሥራት ነው፤ ሦስት ሺህም፣ በጸንጠቆስጤ ወደ እምነት በተመለሱት እንደተወከለው ጻድቅ ቀሪ ሕዝብ

ይሁን ወይም በወርቁ ጥጃ ዓመፅ ጊዜ በሌዋውያን በተገደሉት እንደተወከለው ዓመፀኛ ቀሪ ሕዝብ ይሁን፣ ቀሪ ሕዝብን ይወክላል።

የወርቅ ጥጃው ዓመፅና በጴንጤቆስጤ እምነት የተቀበሉት ሰዎች ሁለቱም በቅርቡ በሚመጣው የእሑድ ሕግ ወቅት በትንቢታዊ መልኩ ይገጣጠማሉ። አንድ ቀሪ ሕዝብ ከእግዚአብሔር የቃል ኪዳን ሕዝብ መካከል የሆነውን ቀሪ ሕዝብና ከእግዚአብሔር የቃል ኪዳን ሕዝብ በረት ውጭ ካሉት መካከል የሆነውን ቀሪ ሕዝብ ይወክላል። በሶምሶን ምስክርነት ውስጥ በመጀመሪያ ሦስት ሺህ ተብለው የተጠቀሱት፣ የፍልስጥኤማውያንን ቁጣ ለማብረድ ሶምሶንን የማረኩት አይሁድ ናቸው፤ ሁለተኛ የተጠቀሱት ደግሞ ፍልስጥኤማውያን ናቸው። ፍርድ ከእግዚአብሔር ቤት ይጀምራል፤ ከዚያም በኋላ ገና በባቢሎን ባሉት የአሥራ አንደኛው ሰዓት ሠራተኞች ላይ ይቀጥላል። የሶምሶን ምስክርነት ሦስት ሺህ የቀሪ ሕዝብ ምልክት መሆኑንም ይደግፋል፤ የፍርድ ሂደቱን ቅደም ተከተልም እንዲሁ ይደግፋል። ሄኖክ ከእግዚአብሔር ጋር ለሦስት መቶ ዓመታት ተመላለሰ፤ በዚህም ከእግዚአብሔር የቃል ኪዳን ሕዝብ መካከል ሞትን የማይቀምሰውን ቀሪ ሕዝብ ይወክላል። ያ ቀሪ ሕዝብ፣ በራእይ ምዕራፍ ሰባት እጅግ ብዙ ከሆነው ሕዝብ ጋር በንጽጽር ተለይተው የቀረቡት መቶ አርባ አራቱ ሺህ ናቸው።

የ300 አሥራት 30 ሲሆን፣ ይህም የካህን ምልክት ነው፤ ከዚህም በተጨማሪ፣ የሠላሳ አሥራት የሆነው ሦስት የሚለው ቁጥር መለኮትን፣ እንዲሁም የዘንዶውን፣ የአውሬውንና የሐሰተኛውን ነቢይ አስመሳይ መለኮት ይወክላል። ሦስት ደግሞ በሠላሳ ዓመቱ መንገሥ በጀመረው በንጉሥ ዳዊት፣ በሠላሳ ዓመቱ ማገልገል በጀመረው በካህኑ ዮሴፍ፣ እንዲሁም በአሥራ ሰባተኛው የኢዮቤልዩ ዑደት በሠላሳኛው ዓመት የሃያ ሁለት ዓመት አገልግሎቱን በጀመረው በነቢዩና ካህኑ ሕዝቅኤል የምትወከለው ድል አድራጊዋ ቤተ ክርስቲያን ያላትን ሦስትዮሽ ክፍፍል ይወክላል። ካህን እንደመሆኑ፣ ዕድሜው ሠላሳ ዓመት ይሆን ነበር።

በነቢይ፣ በካህንና በንጉሥ መልክ የተወከሉት ሦስቱ ተምሳሌታዊ አካላት እያንዳንዳቸው፣ ከበባውን በሚያስጀምረው የመንገድ ምልክት ላይ፣ የእግዚአብሔርን የሰባተኛው ቀን ሰንበት ማኅተም ይቀበላሉ። ሁለቱ የሞት ምስክሮች፣ በ66 ዓመት የደረሰው የኢየሩሳሌም ጥፋት ከሚሰጠው ሁለተኛ ደረጃ ምስክርነት ጋር በመሆን፣ የከበባው የመንገድ ምልክት ‘ምልክት’ መሆኑን የሚያረጋግጡ ሦስት ምስክሮችን ያቀርባሉ።

የሽግግር የመንገድ ምልክት

ከበባው ሲጀምር፣ በላሜሕ እንደተወከለው፣ ሦስትዮሽ የሆነችው የእግዚአብሔር ድል አድራጊ ቤተ ክርስቲያን ትታተማለች። የሕዝቅኤል ሚስት ሞት፣ በዚያው የመንገድ ምልክት ላይ የቀድሞው የቃል ኪዳን ሕዝብ ሙሉ በሙሉ ተትቶ እንደታለፈ ያመለክታል። ይህ የመንገድ ምልክት ከሎዶቅያ ወደ ፊልድልፍያ የሚደረገውን ሽግግር ያመለክታል፤ ይህ ሽግግርም ተጋዳሊቱ ቤተ ክርስቲያን ወደ ድል አድራጊቱ ቤተ ክርስቲያን በመሸጋገር፣ ከሰባቱ የሆነችው ስምንተኛዋ ቤተ ክርስቲያን እንደምትሆን ተደርጎ ይገለጻል። ከኦክቶበር 22፣ 1844 እስከ 1863ቱ ዓመፅ ድረስ በዘለቀው የሦስተኛው መልአክ የሚለራውያን ታሪክ ውስጥ፣ ያ የመንገድ ምልክት ጄምስና ኤለን ኋይት ሁለቱም እንቅስቃሴውን ሎዶቅያዊ ብለው መለየት የጀመሩበትን የ1856ቱን ዘመን ይወክል ነበር። በ1856 ፊልድልፍያዊው የሚለራውያን እንቅስቃሴ ወደ ሎዶቅያዊው የሚለራውያን እንቅስቃሴ ተሸጋገረ። ከሰባት ዓመታት በኋላ፣ እንቅስቃሴው ሎዶቅያዊቷ የሰባተኛ ቀን አድቬንቲስት ቤተ ክርስቲያን ሲሆን፣ ሎዶቅያዊው የሚለራውያን እንቅስቃሴ ፍጻሜውን አገኘ።

ያ የመንገድ ምልክት፣ የሰምርኔስ ቤተ ክርስቲያን ባበቃችበትና የጴርጋሞን ቤተ ክርስቲያን በጀመረችበት በ313 ዓመትም በምሳሌ ይወከላል። በአንድነት ሲታዩ፣ በ1856 ከጻድቋ ፊልድልፍያ ወደ ዓመፀኛዋ ሎዶቅያ የተደረገው ሽግግር፣ በ313 ከጻድቋ ሰምርኔስ ወደ ዓመፀኛዋ ጴርጋሞን ከተደረገው ሽግግር ጋር ይጣጣማል፤ የሽግግሩ ነጥብም ያ የመንገድ ምልክት ምልክት መሆኑን ያሳያል። በበርካታ ምስክሮች መሠረት፣ ከበባው በምልክት ይጀምራል። ከአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ የተዋቀረው የሦስተኛው መልአክ እንቅስቃሴ በላሜሕ

ሞት ጊዜ ሲታተም፣ እነርሱ እንደ ሰንደቅ ዓላማ ከፍ ሲደረጉ ይታተማሉ፣ እንዲሁም ፍጹም አንድ ይሆናሉ፤ ምክንያቱም በከበባው ትንቢታዊ አወቃቀር ውስጥ ያለው የመጀመሪያው የመንገድ ምልክት ምልክት ነው።

የዮሐንስ ፓላዮሎጎስ ሞት፣ ምሥራቃዊቷ ሮም ለእስልምና እንድትገዛ የምትገደድበትን የእስልምና የመንገድ ምልክት ያመለክታል። የኢየሩሳሌም መከበብና መጥፋት የባቢሎንና የሮም ሁለት ምስክሮችን ያቀርባሉ። የሕዝቅኤል የአንድ ዓመት ተኩል ጊዜ፣ ወደ ሰሜን ንጉሥ ምርኮ እንደሚወሰዱ የሚያስጠነቅቀውን መልእክት ለማየትና ለመስማት እምቢ ያሉትን ሎዶቅያውያን ይወክላል። የሴስቲዮስ ምልክት ከሰሜን ንጉሥ የሚያመልጡትን ፊልድልፍያውያን ይወክላል። እነዚያ ሁለት ምልክቶች፣ እንደ ላሜህ 777 ሁሉ፣ ውስጣዊውን ትንቢታዊ መልእክት ይመለከታሉ። መስመር በመስመር ላይ፣ አንዱ ወገን በከበባው ጊዜ ወደ ምርኮ ይወሰዳል፤ ሌላው ወገን ደግሞ ከሰሜን ንጉሥ እጅ ያመልጣል።

የዮሐንስ ፓላዮሎጎስ ሞት፣ በላሜሕ የተወከሉት ማኅተም በሚደረግባቸው የመንገድ ምልክት ላይ የእስልምናን ሚና በመለየት፣ ውጫዊውን ትንቢታዊ መልእክት ይወክላል። በኢየሩሳሌም ከበባና ጥፋት ወቅት የሚያመልጡትና የሚማረኩት፣ ባሕርይ የሚገለጠው በከበባው ትንቢታዊ ዘመን የአልፋ መንገድ ምልክት ላይ መሆኑን አጽንዖት ሰጥተው ያሳያሉ። እነዚህ ሁለት ወገኖች በሁለቱ ላሜሖች ይወከላሉ። አንዱ ወገን ለናሽቪል ማስጠንቀቂያ ይሰጣል፤ ሌላው ወገን ግን ፈቃደኛ አይሆንም።

> እግዚአብሔርም፦ ስለዚህ ቃየልን የሚገድል ሁሉ ሰባት እጥፍ በቀል ይደርስበታል አለው። የሚያገኘውም ማንም እንዳይገድለው እግዚአብሔር በቃየል ላይ ምልክት አደረገ። ዘፍጥረት 4:15።

የዓመፅ ምልክት

ቃየን የዓመፁን ምልክት ተቀበለ። የዓመፁ ምልክት፣ ቃየንን ቢገድሉ የእግዚአብሔር ሰባት እጥፍ ፍርድ እንደሚደርስባቸው ለሰው ልጆች የተሰጠ ማስጠንቀቂያ ተደርጎ ይወሰድ ነበር። በአንድ መልኩ፣ ምልክቱ እግዚአብሔር ለቃየን ያደረገለት ጥበቃ ተደርጎ ሊታይ ይችላል፤ ከትንቢት አንጻር ግን፣ በመጽሐፍ ቅዱስ የመጨረሻ መጽሐፍ ውስጥ ካለው፣ ማስጠንቀቂያ ከሆነው የዓመፅ ምልክት ጋር ይዛመዳል። ያሜጋ በሆነው በራእይ መጽሐፍ ውስጥ ያለው የአውሬው ምልክት፣ አልፋ በሆነው በዘፍጥረት መጽሐፍ ውስጥ ባለው የቃየን የዓመፅ ምልክት አስቀድሞ በምሳሌ ተወክሎ ነበር። በቃየን ምልክት ውስጥ በተዘዋዋሪ የሚገለጸው ማስጠንቀቂያ፣ የቃየንን ዓይነት ባሕርይ የሚያሳዩ ሁሉ እነርሱንም እግዚአብሔር እንደማይቀበላቸውና እንደሚፈርድባቸው ነው። በቃየን ላይ የነበረው ምልክት ከአውሬው ምልክት ጋር ይዛመዳል፤ ማስጠንቀቂያውም፣ በራእይ ውስጥ በአውሬው ምስል የተወከለው፣ ቃየን ወንድሙን በመግደል የፈጸመው ዓመፅ እንዳይኮረጅ ለተሰጠው ትእዛዝ አጽንኦት ይሰጣል። የቃየንን ድርጊት መኮረጅ የቃየንን ምስል መፍጠር ነው። ለቃየን ሰባት እጥፍ አስፈጻሚ ፍርድ ተሰጥቶት ነበር፤ ከቃየን በሚቆጠረው በስድስተኛው ትውልድ፣ ላሜሕ የአባቱን ኃጢአት እንደደገመ፣ የእርሱ ፍርድ ግን ሰባት ጊዜ ሰባ እንደሚሆን ተገነዘበ።

> ላሜሕም ሚስቶቹን እንዲህ አላቸው፦ ዓዳና ጼላ ሆይ፣ ድምፄን ስሙ፤ የላሜሕ ሚስቶች ሆይ፣ ንግግሬን አድምጡ፤ ስለቆሰለኝ ሰውን፣ ስለጎዳኝም ወጣትን ገድያለሁና። ቃየን ሰባት እጥፍ የሚበቀልለት ከሆነ፣ በእውነት ላሜሕ ሰባ ሰባት እጥፍ ይበቀልለታል። ዘፍጥረት 4:23, 24።

ከዚህ በፊት ያለው ቁጥር፣ በእግዚአብሔር ቃል ውስጥ ቁጥሮች በማባዛት መልክ ከተገለጹባቸው ሦስት አጋጣሚዎች ብቻ የመጀመሪያው ነው። የመጨረሻውም እንደ መጀመሪያው ነው።

> በዚያን ጊዜ ጴጥሮስ ወደ እርሱ ቀርቦ፦ ጌታ ሆይ፣ ወንድሜ ቢበድለኝ ስንት ጊዜ ይቅር ልበለው? እስከ ሰባት ጊዜ ድረስን? አለው። ኢየሱስም፦ እስከ ሰባ ጊዜ ሰባት እንጂ፣ እስከ ሰባት ጊዜ አልልህም አለው። ማቴዎስ 18:21, 22።

ሰባ ጊዜ ሰባት አራት መቶ ዘጠና ነው፤ በቅዱስ ታሪክም እያንዳንዳቸው አራት መቶ ዘጠና ዓመታትን የሚሸፍኑ ሦስት ዘመናት አሉ፤ እያንዳንዱም የችሮታ ጊዜን ይወክላል። ለመቅደሱ፣ ለነገሥታቱና ለሠራዊቱ የተወከሉት ዘመናት እያንዳንዳቸው አራት መቶ ዘጠና ዓመታት ናቸው። የነገሥታቱ ዘመን ከክርስቶስ ልደት በፊት በ1097 ዓመት ሳኦል ከተቀባበት ጊዜ ጀምሮ፣ ከክርስቶስ ልደት በፊት በ607 ዓመት ዳንኤል ተማርኮ በተወሰደበት ጊዜ ናቡከደነፆር እስካደረገው የመጀመሪያ ከበባ ድረስ ቀጠለ።

ለመቅደሱ የተመደበው የአራት መቶ ዘጠና ዓመታት የምሕረት ጊዜ፣ ከክርስቶስ ልደት በፊት በ1006 ዓመት የሰሎሞን ቤተ መቅደስ በተመረቀበት ጊዜ ተጀምሮ፣ ከክርስቶስ ልደት በፊት በ516 ዓመት ከግዞት በኋላ የተሠራው ቤተ መቅደስ እስከተመረቀበት ጊዜ ድረስ ቀጠለ። ለሠራዊቱ ግን አራት መቶ ዘጠናው ዓመታት ከክርስቶስ ልደት በፊት ከ457 ዓመት ጀምሮ፣ ከክርስቶስ ልደት በኋላ እስከ 34 ዓመት ድረስ ነበሩ።

ከቃየል ሰባት እጥፍ የፍርድ ማስጠንቀቂያ መልእክትና ምልክት ጀምሮ፣ እስከ ላሜሕ ሰባ ጊዜ ሰባት እጥፍ ድረስ ያለው ሂደት፣ ተምሳሌታዊ የአራት መቶ ዘጠና ዓመት የምሕረት ጊዜን ይወክላል። በቃየል ምልክት የተወከለው ዓመፅ፣ እግዚአብሔር የጥፋት ውኃን እንዲልክ ካነሳሳው ምክንያት ጋር በሚስማማ መልኩ፣ በሂደት እየተባባሰ እንደሚሄድ ይገለጻል።

> እግዚአብሔርም የሰው ክፋት በምድር ላይ እንደበዛ፣ የልቡም ሐሳብና ምናብ ሁሉ ሁልጊዜ ክፉ ብቻ እንደሆነ አየ። እግዚአብሔርም ሰውን በምድር ላይ ስለፈጠረ ተጸጸተ፤ በልቡም አዘነ። እግዚአብሔርም፦ የፈጠርኩትን ሰው ከምድር ፊት አጠፋለሁ፤ ሰውንም፣ እንስሳትንም፣ የሚሳቡ ፍጥረታትንም፣ የሰማይ ወፎችንም፤ ስለፈጠርኋቸው ተጸጽቻለሁና አለ። ዘፍጥረት 6:5–7.

በቃየን ስድስተኛ ትውልድ የሚገኘው ላሜሕ፣ ከሴት የዘር ሐረግ ከሆነው ላሜሕ በተቃራኒ፣ በምልክት የተለየ የዓመፀኞች ወገን ሆኖ ተቀርቧል። የሁለቱም ላሜሖች ምስክርነቶች የምሕረት ጊዜ መዘጋትን ያመለክታሉ፤ አንዱ 490 በሚለው አገላለጽ፣ ሌላው ደግሞ በሞቱ። ሁለቱም ድል ከነሣችው ቤተ ክርስቲያን ሦስትዮሽ አወቃቀር ጋር በቀጥታ የተያያዙ የቁጥር ተምሳሌቶችን ይዘዋል። የቃየን ላሜሕ ነገሥታቱን፣ መቅደሱንና ሠራዊቱን ከሚመለከቱት፣ እያንዳንዳቸው 490 ዓመት ከሚቆዩት ሦስት የጊዜ ክፍሎች ጋር ይዛመዳል፤ የሴት ላሜሕ ደግሞ ለነቢዩ፣ ለካህኑና ለንጉሡ የሆነውን የሰባት ማኅተም ይዟል። የሴት ላሜሕ በራእይ ምዕራፍ አሥራ አራት ካሉት ሦስት መላእክት ሁለተኛው ነው፤ የቃየን ላሜሕ ደግሞ ስለ አውሬው፣ ስለ ምስሉ፣ ስለ ምልክቱና ስለ ስሙ ቁጥር ማስጠንቀቂያውን የሚያቀርበው ሦስተኛው መልአክ ነው። ራእይ ምዕራፍ አሥራ አራት፣ ቁጥሮች 9/11 የቃየንን እርግማን የሚቀበሉትን ለይተው ያሳያሉ።

> ሦስተኛውም መልአክ ተከተላቸውና በታላቅ ድምፅ እንዲህ አለ፦ ማንም ለአውሬውና ለምስሉ ቢሰግድ፣ በግንባሩም ወይም በእጁ ላይ ምልክቱን ቢቀበል፣ እርሱ ደግሞ በመዓቱ ጽዋ ውስጥ ሳይቀላቀል ከተፈሰሰው ከእግዚአብሔር ቍጣ ወይን ይጠጣል፤ በቅዱሳን መላእክት ፊትና በበጉ ፊትም በእሳትና በዲን ይሠቃያል። የሥቃያቸውም ጢስ ለዘላለም ዓለም ይወጣል፤ ለአውሬውና ለምስሉ የሚሰግዱ፣ የስሙንም ምልክት የሚቀበል ሁሉ፣ ቀንም ሆነ ሌሊት ዕረፍት የላቸውም። ራእይ 14:9–11።

ራእይ 15:2 ከሴት ዘር በሆነው ላሜሕ የሚወከሉት እነማን እንደሆኑ ይገልጻል፦

> ከእሳት ጋር የተደባለቀ የብርጭቆ ባሕር የሚመስል ነገርም አየሁ፤ በአውሬውና በምስሉ፣ በምልክቱና በስሙ ቁጥር ላይ ድል የነሡትንም፣ የእግዚአብሔርን በገናዎች ይዘው በብርጭቆው ባሕር ላይ ቆመው አየሁ። ራእይ 15:2።

የሴት ዘር የሆነው ላሜሕ በሞቱ የተዘጋውን በር ያመለክታል። የቃየን ዘር የሆነው ላሜሕ ደግሞ ከአራት መቶ ዘጠና ዓመታት የምሕረት ጊዜ በኋላ የተዘጋውን በር ያመለክታል። የቃየን ምልክት፣ ሦስት ዋና ዋና ትንቢታዊ ባሕርያትን ያሳየውን ጠባይ እንዳይከተሉ የሚያስጠነቅቅ ምልክት ሆኖ ሊታይ ይገባ ነበር። እርሱ

እግዚአብሔር በሰጠው መመሪያ መሠረት በእግዚአብሔር አምልኮ ለመሳተፍ እምቢ አለ፤ በቅናት የተቀሰቀሰ ኃይለኛ ቁጣ አሳየ፣ ታናሽ ወንድሙንም ገደለ፤ ሦስተኛም፣ ንስሐ ለመግባት እምቢ አለ።

ቃየን የሰው ልጅ ከእግዚአብሔር ጋር ያለውን ግንኙነት የሚያመለክተውን የአሥርቱ ትእዛዛት የመጀመሪያውን ጽላት ጥሶ ነበር፤ ሁለተኛው ጽላት ደግሞ የሰው ልጅ ከሰው ልጅ ጋር ያለውን ግንኙነት ያመለክታል። የዐመፁ ምልክት ንስሐ ያልገባ፣ ሕግ የለሽ መሆኑን ያመለክት ነበር። ቃየንና ላሜሕ በቅርቡ በሚመጣው የእሑድ ሕግ ጊዜ የሦስተኛው መልአክ የተዘጋውን በር ያመለክታሉ። ሄኖክ፣ ማቱሳላ፣ ላሜሕና ኖኅ፣ በሄኖክ የተወከለው የመጀመሪያው መልአክ በመምጣቱ የሚጀምረውን፣ ላሜሕ እንደ ሁለተኛው መልአክ የሚመጣበትን፣ ማቱሳላም የላሜሕን የሁለተኛው መልአክ መልእክት ኃይል የሚያለብሰው የእኩለ ሌሊት ጩኸት ሆኖ የሚመጣበትን፣ ከዚያም ኖኅ እንደ ሦስተኛው መልአክ የጥፋት ውኃው የተዘጋውን በር የሚያመለክትበትን ታሪክ ይወክላሉ።

ላሜሕ ከጥፋት ውኃው አምስት ዓመታት በፊት ሞተ፤ ይህም በቅርቡ በሚመጣው የእሑድ ሕግ ወቅት በሩ ከመዘጋቱ አምስት ምሳሌያዊ ዓመታት በፊት ያለውን ጊዜ ያመለክታል። የድል አድራጊዋ ቤተ ክርስቲያን መታተም የሚጠናቀቀው ላሜሕ በ777 ዓመቱ በሞተበት ጊዜ ነው። ከዚያም የመርከቡ በር ከተፈጥሮ በላይ በሆነ ኃይል ከመዘጋቱ ሰባት ቀናት በፊት፣ እንስሳቱ ወደ መርከቡ መግባት ጀመሩ።

ማቱሳላ የሞተበት ቀን ከእነዚያ ሰባት ቀናት የመጀመሪያው ነበር። በሩ ከመዘጋቱ በፊት የተሰጠው የመጨረሻ ማስጠንቀቂያ፣ የእንስሳትን ትዕይንትና በሞት ካለፉት ሰዎች ሁሉ በዕድሜ ረጅሙ የሆነው ሰው በሕይወት ዘመኑ በሙሉ ሲታወጅ የነበረውን ትንቢት ፍጻሜ ያጣመረ ባለሁለት ገጽታ መልእክት ነበር። ያ ትንቢት ‘እርሱ ሲሞት፣ ይመጣል’ የሚል ትርጉም ባለው በማቱሳላ ስም ውስጥ ተካትቶ ነበር።

ለሰው ልጆች የሚሰጠው የመጨረሻው የማስጠንቀቂያ መልእክት፣ ሄኖክ በልጁ ስም አማካይነት ያወጀው ትንቢት በማቱሳላ ሞት ሲፈጸም የተጀመሩት የእንስሳት ፍልሰት ሰባት ቀናት እንደሚወክሉት፣ በትንቢታዊ አስገዳጅነት ባለሁለት ገጽታ መልእክት መሆን አለበት። የእንስሳት ፍልሰት ሰባቱ ቀናት፣ የማቱሳላ ሞትና የሚፈልሱት እንስሳት የሚወክሉት ባለሁለት ገጽታ መልእክት የሦስተኛው መልአክ የማተም መልእክት መሆኑን ያመለክታሉ። ኢየሱስ ሁልጊዜ መጨረሻውን መጀመሪያውን ምሳሌ በማድረግ ያሳያል፤ በራእይም፣ የእኩለ ሌሊት ጩኸት ከሁለተኛው መልአክ መልእክት ጋር እንደተቀላቀለ ሁሉ፣ በራእይ አሥራ ስምንት ያለውን ሦስተኛውን መልአክ በቁጥር አራት የሚገኘው ሁለተኛው ድምፅ ይቀላቀለዋል። የመጨረሻው የማስጠንቀቂያ መልእክት፣ በራእይ መጽሐፍ በቤተ ክርስቲያናቱና በማኅተሞቹ መካከል ባለው ትንቢታዊ ግንኙነት እንደሚወከለው፣ ሁልጊዜ እንደ ውስጣዊና ውጫዊ መልእክት ይቀርባል። በዳንኤል አሥራ አንድ የሚገኘው የመጨረሻው የማስጠንቀቂያ መልእክት የሰሜንና የምሥራቅ መልእክት ነው። ማቱሳላና የሚፈልሱት እንስሳት በኖኅ ዘመን የነበረው ባለሁለት ገጽታ የመጨረሻ የማስጠንቀቂያ መልእክት ነበሩ።

የ777 ምልክት ያለው የላሜሕ ሞት፣ የሕዝቅኤል ሚስት ከሞተችበት ከበባው መጀመሪያ ጋር ይጣጣማል። በሴት የዘር ሐረግ የሚወከሉት ታማኞች ማኅተም የሚደረግባቸው እዚያ ነው፤ በቃየን የዘር ሐረግ የሚወከሉትም ምልክቱን የሚቀበሉት እዚያው ነው። ሄኖክ ከአዳም ጀምሮ ሲቆጠር ሰባተኛ ነበር፤ እርሱም፣ በመጨረሻው ላይ የመጨረሻውም ሆነ የመጀመሪያው ትውልድ በቁጥር ስምንት በሚወከሉበት ዘመን ውስጥ፣ የአልፋ የመንገድ ምልክትን ይወክላል። ሁለቱም ላሜሖች የምሕረት ጊዜ መዘጋትን ይጠቁማሉ፤ የላሜሕ ሞትም በከበባው መጀመሪያ የተዘጋ የምሕረት ጊዜ በርን ይወክላል።

ሄኖክ የትንቢታዊ ታሪክ አልፋ ነበር፤ በትንቢታዊ አስፈላጊነት መሠረትም የትንቢታዊ ታሪክ ኦሜጋን ማመልከት አለበት። ያ ኦሜጋ ሞትን ሳይቀምሱ ከአሮጌው ዓለም ወደ አዲሱ ዓለም በተሻገሩት ስምንት ነፍሳት ይወከላል። ሄኖክና ስምንቱ ነፍሳት ወደ አዲሲቱ ምድር ከመድረሳቸው በፊት ሞትን አላዩም። አሮጌው ዓለም የእንስሳት ፍልሰት በተካሄደባቸው ሰባት ቀናት አበቃ፤ አዲሱም ዓለም ዝናብ ባልዘነበባቸው

ሰባት ቀናት ተጀመረ። ከዚያም ከ17ኛው ቀን ጀምሮ፣ እግዚአብሔር በአምስቱ ወራት መጨረሻ፣ በአሥራ ሰባተኛው ቀን፣ ዝናቡን እስከገታው ድረስ፣ ለአምስት ወራት ከዝናብ በቀር ሌላ ምንም አልነበረም።

አምስት ወራት

በራእይ ምዕራፍ ዘጠኝ ስለ አምስት ወራት የሚመሰክሩ ሁለት ምስክሮች አሉ፤ በምዕራፉም ሦስት የተለያዩ የጊዜ ትንቢቶች አሉ። የመጀመሪያው የአምስት ወራት ጊዜ በቁጥር አምስት ተገልጿል፤ ሁለተኛው የአምስት ወራት ጊዜ በቁጥር አሥር ይገኛል፤ የሦስት መቶ ዘጠና አንድ ዓመትና አሥራ አምስት ቀን ጊዜ ደግሞ በቁጥር አሥራ አምስት ይገኛል። ቁጥሮች 5፣ 10 እና 15፣ በትንቢታዊው ዘመን መጀመሪያ ባሉት ሁለት የአምስት ወራት ምስክሮች አማካይነት የእስልምናን የጊዜ ትንቢት ያመለክታሉ። ቁጥር 5 እና ቁጥር 10 ሁለቱም የአምስት ወራት ጊዜን ያመለክታሉ፤ ስለዚህ፣ መስመርን በመስመር ላይ ስናስቀምጥ፣ ቁጥር አምስትና ቁጥር አሥር ሲደመሩ አሥራ አምስት ይሆናሉ። ስለዚህ፣ የመጀመሪያው የአምስት ወራት ጊዜ 15 ነው፤ የሦስት መቶ ዘጠና አንድ ዓመትና አሥራ አምስት ቀን ጊዜ ደግሞ በቁጥር 15 ተገልጿል። የቁጥሮች 5፣ 10 እና 15 ቅደም ተከተልና አወቃቀር ሁለት የአሥራ አምስት ቁጥሮችን ያሳያሉ፤ በአንድ ላይ ሲደመሩ አሥራ አምስት በሚሆኑት በመጀመሪያዎቹ ሁለት ቁጥሮች ውስጥም፣ እያንዳንዳቸው አንድ መቶ አምሳ ዓመትን የሚሸፍኑ ሁለት የጊዜ ትንቢቶች አሉ።

አሥራ አምስተኛው ቁጥር የሦስት መቶ ዘጠና አንድ ዓመትና የአሥራ አምስት ቀናት የጊዜ ትንቢትን ይሰጣል። ክርስቶስ አሥራ አምስትን በሦስት ቁጥሮች ውስጥ አስተሳስሮ አካትቷል፤ በእነዚያው ቁጥሮች ውስጥ የተገለጸውን ትንቢታዊ ጊዜ በመጠቀምም፣ ከአሥራ አምስተኛው ቁጥር ጋር ሲጣጣም አሥራ አምስትን በእጥፍ ለማድረግ፣ አምስተኛውንና አሥረኛውን ቁጥር በመደመር የሚወከለውን 15 ለይቶ አሳየ። ከዚያም ክርስቶስ ሦስቱንም እርስ በርስ የተሳሰሩ ትንቢቶች በአሥራ አምስት ቀናት ደመደመ።

የምዕራፉ ቁልፍ በ627 የተካሄደው የነነዌ ጦርነት ሲሆን፣ ይህንም ከአምስት ዓመት በኋላ፣ በ632፣ የመጀመሪያውን የአምስት ወራት ትንቢት የሚያስጀምረው የመሐመድ ሞት ተከተለው። መሐመድ ከሞተ አሥር ዓመት በኋላ፣ ፋርስና ሮም የተባሉት ሁለቱ ኃይሎች እንደሚሸነፉ መሐመድ ከተነበየው ጋር በሚስማማ ሁኔታ፣ የፋርስ ሠራዊቶች ተደመሰሱ። ስለዚህ የራእይ ምዕራፍ ዘጠኝ የታሪክ መስመር የሚጀምረው በፋርስና በሮም መካከል በተካሄደው የነነዌ ጦርነት ነው። ከዚያም ከአምስት ዓመት በኋላ መሐመድ ይሞታል፤ በዚህም በቁጥር አምስት የተጠቀሱት አንድ መቶ አምሳ ዓመታት ይጀምራሉ። ከአሥር ዓመት በኋላ ፋርስ በ642 በተካሄደው የናሃቫንድ ጦርነት ትሸነፋለች። እስልምና የናሃቫንድን ጦርነት "የድሎች ድል" ብሎ ጠራው። የራእይ ምዕራፍ ዘጠኝ የመጀመሪያዎቹ አሥራ አምስት ዓመታት፣ አምስት ዓመታትንና እነርሱን የተከተሉ አሥር ዓመታትን ያካተተ ጊዜ ይወክላሉ። የመጨረሻው የጊዜ ትንቢት በኦገስት 11፣ 1840 ተጠናቀቀ። ክስተቱ ከመፈጸሙ ከአሥር ቀናት በፊት፣ ዮስያስ ሊች የኦቶማንን የበላይነት ማብቃት በተመለከተ ያሻሻለውን ትንበያ አሳተመ። በራእይ ምዕራፍ ዘጠኝ የተጠቀሱት የእስልምና የመጨረሻዎቹ አሥራ አምስት ቀናት፣ በዮስያስ ሊች ሥራ አማካይነት፣ በአምስት ቀናትና እነርሱን በሚከተሉ አሥር ቀናት ይከፈላሉ፤ ኢየሱስ ሁልጊዜ መጨረሻውን በመጀመሪያው ያሳያልና።

እነዚህን ጉዳዮች በሚቀጥለው ጽሑፍ እንቀጥላለን።